

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۳۸۱

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۱-۴۳۸]

۲. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۹۸۱

آغاز: المجد للاب والابن والروح القدس؛ انجام؛ و رجاکل
الدين في اقطار الارض

این نسخه مزامیر داود نبی است به عربی و تعدادی از اناجیل و به
حواشی آن مطالبی نیز از کتاب مقدس آمده است و سرفصل‌ها و
ابتدای آیات با خط قرمز کتابت شده و نسخه بسیار نفیس
می‌نماید؛ خط: ثلث، بی‌کا، تا: محتملاً قرن ۹؛ افتادگی: انجام؛
کاغذ: بخارائی، جلد: تیماج، ۲۸۷گ، ۷ سطر (۱۲×۱۰/۵)، اندازه:
۱۶/۵×۲۵سم [ف: ۸-۴۷۱]

۳. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۹۷۳

در این نسخه ۱۵۰ مزمور از مزامیر داود است با یک مزمور همو
به مابازار و ده تسیحه موسای پیامبر، همه اینها به زبان عربی است؛
خط: نسخ، بی‌کا، تا: قرن ۱۱، مجدول؛ کاغذ: سپاهانی، ۱۲۱گ،
۱۴ سطر (۱۳×۶)، اندازه: ۱۱×۱۵/۵سم [ف: ۸-۵۸۴]

۴. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۰۵۸/۵

آغاز: المزمور الأول طوبی للرجل الذی لم یسلک فی مشورة
المنافقین و فی طریق الخطة لم یقف و علی مجلس المستهزئین لم
یجلس؛ انجام: فرمته بثلاثة أحجار فی جبهته بقوة الرب فصرعه
و استلکت و أخذت سیفه و قطعت به رأسه و نزع العار من بنی
اسرائیل، تم المزامیر.

ترجمه سفر مزامیر (مصحف ۱۹) از مصاحف کتاب عهد عتیق
است که از زبان اصلی عبرانی به عربی مجدداً ترجمه شده؛ خط:
شکسته نستعلیق، بی‌کا، تا: اواخر قرن ۱۱؛ مصحح، به صورت مورب
(چلیبیا)؛ ۳۹گ (۷۸-۱۱۶)، ۲۸ سطر، اندازه: ۸×۱۳سم [ف: ۳۰-۴۴۷]

۵. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۰۹۶

۱۵۰ مزمور است از ۱ تا ۱۵۰ است؛ خط: نسخ درشت، کا: مرقص
بن دوغنان ارثودکسی، تا: ۱۰۶۲ق برابر با سه‌شنبه ۲۷ نisan ۷۱۶۲
تاریخ هبوط آدم، برای نوریان بن عیسی ارمنی از خاندان حبیب
فلاح؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: مقوا ابره پارچه، ۸۴گ، ۱۵ سطر
(۱۵×۹)، اندازه: ۲۱×۵سم [ف: ۱۵-۴۱۱۱]

● المزامیر = زبور داوود / کتاب آسمانی / فارسی

al-mazāmīr = zabūr-u dāwūd

مترجم: مارتین، جورج هنری، ۱۹۱۷ میلادی
mārtīn, jorj henrī (1917 -)

در پشت صفحه اول نوشته شده: این کتاب را هنری مارتین در
شیراز از عبری به فارسی ترجمه نمود و به سال ۱۸۲۴ م در لندن
در چاپخانه رچارد واطس به چاپ رسید.
چاپ: لندن، ۱۸۲۴ م، چاپخانه رچارد واطس

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۰۸۴۸

است که شیخ کبیر ابو عبدالله محمد بن حنیف و جمعی دیگر از
مشایخ و عرفا در آن مدفون بوده‌اند؛ انجام؛ و محله دشتک که
قبلی مسجد عتیق است حالا جزء لب آب است تمت المعجالة
المزارية المحلية ... و السلام علی من لانی بعده.

خط: نستعلیق، بی‌کا، تا: ۱۲۹۷ق؛ مصحح؛ با دستخط «حاج فرهاد
میرزا» با عبارت «هو شأنه، تحقیقات شیخ عبدالنبی است برادر
جناب امام [جمعه] که هفت قبرستان شیرزا را مشخص نموده
است»؛ جلد: تیماج مذهب، ۸گ (۱۱۵-۱۲۲پ)، ۱۶ سطر
(۱۵/۵×۷/۵)، اندازه: ۲۲×۱۶سم [ف: ۳۲-۹۱۴]

● المزامیر = زبور داوود / کتاب آسمانی / عربی

al-mazāmīr = zabūr-u dāwūd

داوود پیامبر

dāwūd-e payāmbar

زبور که به نام «مزامیر» نیز خوانده می‌شود نیایش و مناجات و
پند است که بر حضرت داود پیغمبر (علی نبینا و آله و علیه
الصلوة و السلام) نازل شده و از اجزاء «تورات» رایج است و
اصالت نسخه‌های موجود محتاج به تحقیق است.

۱. خوی؛ نمازی؛ شماره نسخه: ۷۷

آغاز: قال حدثنی الحسن الکوفی ... المزمور الاول من ذلك في
المسکین والیتیم؛ انجام: قال فيما بين المغرب والعشاء والحمد لله
رب العالمین.

این کتاب ترجمه عربی زبور داوود (ع) می‌باشد که در زمان
مأمون خلیفه عباسی (-۱۹۸ق) به دستور وی از عبری به عربی
برگردانده شده و حضرت امام رضا آن را تأیید کرده است، سند
کتاب همانطور که در آن آمده بدین قرار می‌باشد: «بسم الله
الرحمن الرحیم قال حدثنی الحسن الکوفی قال حدثنی محمد بن
عیسی قال حدثنی التوفلی الهاشمی محمد بن عبدالله قال جمع
المأمون مأتی رجل من علماء المسلمین و رئیس اليهود والنصارى
فاخذ علیهم العهد والميثاق علی ان تحولوا له التوریه و لانا نجیل
والزبور من لغة العبرانية حرفاً بحرف و يستعینوا فی ذلك بالرضا
علی بن موسی علیه و آله السلام و كان من اعلم الناس بالتوریه
والانجیل والزبور و الفرقان و كان فیهم المازنی و كان عالماً
بذلك، و هذه زبور داود صلوات الله علیه و صلی الله علی محمد و
آله فسروه و نقلوه الی لغة العربیه حرفاً بحرف لم یزید و لم
ینقصوا و لم آلوا جهداً فلما فرغوا منه عرض علی الرضا علی بن
موسى علیه السلام فرضیه. المزمور الاول من ذلك فی المسکین
والیتیم ...»؛ خط: ثلث جلی، کا: عبدالله بن سنجر، تا: ۷۰۶ق؛ دوبار
مقابله و تصحیح شده؛ تملک: محمد کتبی حنفی سال ۱۰۳۷،
عمر بن محمد مارینی و ابی حفص عمر عباسی؛ از موقوفات
رمضانیه ۱۲۳۰؛ جلد: تیماج؛ ۹۵گ، ۱۷ سطر، اندازه:

۲۵/۵×۱۸/۵سم [ف: ۴۹]

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و نهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276267

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳